

บทที่ 6

การรวมรวมข้อมูล

การรวมรวมข้อมูล เป็นการหาหลักฐานมาเพื่อตอบคำถามหรือพิสูจน์สมมติฐานการรวมรวมข้อมูลเป็นขั้นตอนที่ต้องใช้ทุน ใช้แรงงานมากเมื่อเปรียบเทียบกับขั้นตอนอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นการวิจัยสนาม (Field Research) ไม่ว่าจะทำการวิจัยเรื่องใดก็ตาม นักวิจัยต้องคำนึงถึงตั้งแต่แรกเลยว่ามีข้อมูลที่สามารถเก็บมาได้หรือไม่ บางเรื่องน่าสนใจ แต่ถ้าเก็บข้อมูลไม่ได้ หรือเก็บลำบากก็ไม่สามารถทำการวิจัยได้ ผู้วิจัยต้องเตรียมเครื่องมือ ที่จะใช้ในการรวมรวมข้อมูลไว้ให้เรียบร้อย

ข้อมูล หมายถึง ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตัวแปรที่นักวิจัย สำรวจโดยใช้วิธีการวัด (Measurement) แบบใดแบบหนึ่ง

เครื่องมือสำหรับการวิจัยในที่นี้หมายถึง เครื่องมือและวิธีการที่จะได้มาซึ่งข้อมูลหรือค่าวัดของตัวแปรที่จะศึกษา เครื่องมือทางสังคมศาสตร์ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบทดสอบ ชนิดต่างๆ ส่วนวิธีการก็ได้แก่การสังเกตการณ์ การสัมภาษณ์

แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับรวมรวมข้อเท็จจริงอาจจะเป็นคำถามแบบปิด โดยให้ผู้ตอบเลือกช่องหนึ่ง หรืออาจจะเป็นคำถามแบบเปิด โดยเปิดโอกาสให้ผู้ตอบมีอิสระในการตอบหรืออาจจะเป็นแบบผสม ซึ่งมีทั้งคำถามปิดตอนต้น และคำถามเปิดในตอนท้าย เพื่อให้ผู้ตอบตอบได้โดยเสรี

แบบสัมภาษณ์ (The Schedule and Interview Guide) ประกอบด้วยกลุ่มคำถามซึ่งมีลักษณะที่มีโครงสร้างและไม่มีโครงสร้าง ซึ่งผู้สัมภาษณ์จะนำไปถามผู้ถูกสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์จะได้ข้อมูลที่เที่ยงตรงเมื่อผู้ตอบเต็มใจและพอใจที่จะตอบ แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องระวังความคลาดเคลื่อน (error) ที่อาจเกิดขึ้นได้ง่าย เพราะความลำเอียง (Bias) ของผู้สัมภาษณ์

แบบทดสอบ (Test) วิธีการทดสอบมีมากมายหลายชนิดด้วยกัน เช่น นักจิตวิทยาใช้ในการตรวจสอบบุคลิกภาพของมนุษย์ ข้อสอบวัดผลลัมพุธหรือ ข้อสอบวัดความถนัด การทดสอบบุคลิกภาพ บางที่เรียกว่า Projective Techniques หรือ Disguised Methods ได้แก่แบบสอบถามของ Rorschach เป็นบัตรูปหงุดหงิดที่มีแบบต่าง ๆ แบบทดสอบด้วยรูปภาพ Thematic Apperception Test เรียกโดยย่อว่า T.A.T. เป็นรูปภาพต่าง ๆ กัน

ส่วนวิธีการในการเก็บข้อมูลที่ใช้กันมาก คือ

1. การสังเกตการณ์ (Observation Method)
2. การสัมภาษณ์ (Interview Method)

การสังเกตการณ์ (Observation Method) คือ การสังเกตสิ่งที่เกิดขึ้นรอบ ๆ ตัวเรา มีความมุ่งหมายที่จะพรรณนา (Describe) และทำความเข้าใจในพัฒกรรมที่เกิดขึ้น การบันทึกการสังเกตอาจจะกระทำได้โดยการจดจำการจดบันทึกลงในแผ่นกระดาษ หรือวัตถุอื่น ๆ เช่น เทปภาพถ่าย ภาพยนตร์ แผ่นเสียง เป็นต้น

การสังเกตการณ์แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ

1. การสังเกตแบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Observation) ซึ่งเป็นวิธีการที่นักมนุษยวิทยานิยมใช้กันมาก การสังเกตโดยที่นักวิจัยเป็นผู้เข้าร่วมในเหตุการณ์ (Participant Observation) ในขณะเดียวกันก็อยู่สังเกตสิ่งที่เกิดขึ้นไปด้วย

2. การสังเกตแบบมีโครงสร้าง (Structured Observation) เป็นการสังเกตอย่างเป็นระเบียบแบบแผน มีการกำหนดวางแผนไว้ว่าจะสังเกตอะไรบ้าง มักใช้ในการศึกษาที่ต้องการอธิบายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ (Systematic Description) หรือต้องการทดสอบสมมติฐาน (Testing Hypothesis)

ข้อแตกต่างระหว่างการสังเกตการณ์แบบมีโครงสร้างและการสังเกตการณ์แบบไม่มีโครงสร้าง คือ วิธีการสังเกตการณ์แบบมีโครงสร้างนั้น ผู้สังเกตทราบว่า มีลักษณะอะไรบ้างในกิจกรรมของกลุ่มที่เกี่ยวเนื่องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยของเข้า เพราะฉะนั้นผู้สังเกตจึงสามารถวางแผนไว้ล่วงหน้าว่าจะต้องสังเกตอะไรบ้าง หรือจะบันทึกการสังเกตอย่างไร

การสัมภาษณ์ (Interview Method) การสัมภาษณ์เป็นการสอบถามเรื่องราวด้วยวาจาโดยตรงจากตัวบุคคลในเรื่องที่เราสนใจต้องการรู้ ใน การสัมภาษณ์นั้นผู้สัมภาษณ์และผู้ถูกสัมภาษณ์จะต้องเข้าใจภาษาของกันและกัน เพื่อป้องกันมิให้ข้อมูลเคลื่อนคลาด (error) และใช้ภาษาให้เหมาะสมกับทางเพศและเหมาะสมกับบุคคล

การสัมภาษณ์นั้นจำแนกออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ

1. การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Standardized or Structured Interview) เป็นการสัมภาษณ์ที่มีการเตรียมคำถามไว้ล่วงหน้า (ก่อนเก็บข้อมูล) เมื่อนักวิจัยออกแบบสัมภาษณ์ ก็จะถามคำถามตามที่ได้กำหนดไว้ในแบบสัมภาษณ์ (Interview guide) ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์ที่มีหัวคำถามปิดและคำถามเปิด ตัวอย่างเช่น การสำรวจเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนในชนบทเกี่ยวกับการพัฒนาหมู่บ้าน เป็นต้น โดยมีแบบสัมภาษณ์ (Interview Guide) เป็นแนวในการสัมภาษณ์

2. การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Less or Non-Structured Interview) เป็นการสัมภาษณ์ที่ไม่มีการเตรียมคำถามไว้ล่วงหน้าขึ้นอยู่กับนักสัมภาษณ์เองว่าต้องการจะทราบเกี่ยวกับเรื่องอะไร ก็จะตั้งคำถามตามสิ่งที่ตนต้องการรู้ วิธีการนี้ไม่มีการกำหนดกฎเกณฑ์หรือคำถามไว้ล่วงหน้าจึงเป็นวิธีการที่มีความยืดหยุ่นมาก เพราะจะนั่นการที่จะให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่มีความถูกต้องจะต้องละเอียดและซัดเจนนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถพิเศษของนักสัมภาษณ์

แหล่งที่มาของข้อมูล

ข้อมูลเพื่อการวิจัย สามารถได้จากแหล่งต่าง ๆ เช่น

1. บุคคล (เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ กรอกแบบสอบถาม หรือให้ข้อมูลโดยวิธีอื่น ๆ)
2. วัตถุ สิ่งของ เช่น ชากรของสิ่งที่มีชีวิต เช่น โครงกระดูกมนุษย์ ชากรพีช สัตว์ต่าง ๆ หรือศิลาจารึก
3. การสำรวจสำมะโนประชากร
4. การจดบันทึก รายงาน หรือ เอกสารสิงห์พิมพ์ต่าง ๆ
5. ภาพถ่าย พิล์ม สไลด์ ฯลฯ
6. แผนที่ แผนผัง แผนภูมิ

ชนิดของข้อมูล

ข้อมูลจำแนกออกได้เป็น 2 ชนิด คือ

1. **ข้อมูลปฐมภูมิ** (Primary Data) ข้อมูลที่รวบรวมโดยนักวิจัย นักวิจัยอาจทำการสำรวจโดยตรง เช่น

การสำรวจประชากรโดยวิธีการสุ่มตัวอย่าง (Sampling Survey)

การสัมภาษณ์บุคคลโดยตรง (Direct Interview)

การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ (Telephone Interview)

ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ (Mail questionnaires)

ส่งให้ผู้ตอบโดยตรงแล้วไปเก็บคืนภายหลัง (Hand to Respondents)

นักวิจัยอาจเลือกใช้วิธีการใดก็ได้แต่ต้องคำนึงถึงรายละเอียดและความถูกต้องของข้อมูลในขณะเดียวกันก็ลื้นเปลือกเวลาและค่าใช้สอยน้อยที่สุด

2. **ข้อมูลทุติยภูมิ** (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ผู้วิจัยรวบรวมหรือค้นคว้าหามาได้จากข้อมูลหรืองานวิจัยของบุคคลอื่น ซึ่งได้เก็บรวบรวมไว้ก่อนแล้วอาจเป็น สำมะโนประชากร ตัวเลขสถิติต่าง ๆ จากหน่วยงานราชการ เช่น สำนักงานสถิติแห่งชาติ สถาบันเคมีเคมีภัณฑ์

หรือองค์การรัฐบาลอื่น ๆ ตลอดจนห้าง ร้าน บริษัท ที่ได้จัดพิมพ์หรือบันทึกตัวเลขไว้ ถ้าหากนักวิจัยประสงค์จะนำไปใช้ในการวิจัยของตน ก็อาจจะขอมาใช้ได้เลย นับว่าเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์มาก ในขณะเดียวกันก็ช่วยประหยัดงบประมาณ เวลา กำลัง แรงงาน ของนักวิจัยด้วย

วิธีการรวบรวมข้อมูลทางจิตวิทยาและสังคมวิทยา ส่วนใหญ่จะใช้วิธีเก็บรวบรวมโดยตรง ในการทำวิจัยนั้น นักวิจัยจะเลือกเทคนิคการรวบรวมข้อมูลใดก็จะต้องทราบข้อดีและข้อเสียของ วิธีการนั้น ๆ เสียก่อน และยังต้องทราบด้วยว่าข้อมูลที่จะรวบรวมมีอยู่แล้วหรือไม่ ถ้าหากมีอยู่แล้วก็ไม่จำเป็นต้องรวบรวมใหม่เพิ่มแต่ไม่มีข้อมูลตรงกับที่ต้องการจึงต้องรวบรวมขึ้นใหม่

ก่อนที่จะลงมือรวบรวมข้อมูล ควรจะได้ทำการตรวจสอบเอกสารสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ วัตถุ ประสงค์ของการตรวจสอบเอกสารก็เพื่อจะได้ทราบว่ามีผู้ใดทำการวิจัยมาบ้างแล้วในเรื่องที่เราสนใจในเบื้องต้น แล้วเพื่อค้นหาเทคนิคที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยมักจะประสบปัญหา ในบางครั้งผู้วิจัยไม่ทราบว่าจะรวบรวมข้อมูลอะไรและ จะรวบรวมอย่างไร หันมายังมาจากการข้อมูลยังขาดความถูกต้อง เพราะฉะนั้นก่อนที่จะรวบรวม ข้อมูลจะต้องศึกษาให้ละเอียดว่าข้อมูลมีประโยชน์และแต่ละประเภทมีปัญหาในการรวบรวมและ ตรวจสอบความถูกต้องได้เพียงใด โดยทั่วไปข้อมูลแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเท็จจริง ข้อมูลเกี่ยวกับหัวศูนย์ และข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น และข้อมูลเหล่านี้จะ ตรวจสอบความถูกต้องได้อย่างไร

การจะใช้วิธีเดียวกับข้อมูลขึ้นอยู่กับลักษณะของปัญหาที่วิจัย และประเภทข้อมูลที่ต้องการ ข้อมูลบางประเภทมีวิธีการเก็บที่เหมาะสมสมอยู่วิธีหนึ่งที่จะให้ผลได้มากกว่าวิธีอื่น วิธีเก็บข้อมูล แต่ละวิธีมีเงื่อนไขการทำงานและกระบวนการต่างกัน ในการรวบรวมข้อมูล ตามปกติแล้วมักจะ ใช้เทคนิคหลายอย่างผสมกัน เช่น อาจจะใช้วิธีสอบถาม สัมภาษณ์ กับการวิจัยแบบสำรวจ หรือใช้การสังเกตการณ์ และสัมภาษณ์ กับการศึกษาเฉพาะกรณี เป็นต้น ข้อมูลที่เก็บมาด้วย วิธีใดก็ตามจะมีประโยชน์สำหรับการวิจัยก็ต่อเมื่อเก็บมาอย่างพิถีพิถันในความถูกต้องแม่นยำ มากที่สุดเท่าที่จะมีได้ด้วยวิธีการนั้น ๆ หากข้อมูลไม่แม่นยำ กลวิธีอันลับซับซ้อนและปุ่งแต่ ด้วยเครื่องมืออุปกรณ์ทันสมัย เพียงใดที่นำมาใช้ในการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลก็ไม่ช่วยให้ ผลการวิจัยถูกต้องและเป็นประโยชน์ขึ้นได้

วิธีการใช้ข้อมูลที่มีอยู่แล้วหรือข้อมูลจากแหล่งทุติยภูมิ (Secondary Sources)

ข้อมูลซึ่งมีอยู่แล้วในชุมชนนั้น อาจจะเก็บมาเพื่อการศึกษาทางด้านบริหารหรือ ทางประวัติศาสตร์โดยเฉพาะ ข้อมูลทางสถิติเหล่านี้ส่วนใหญ่ได้มาจาก

การสำรวจสำมะโนประชากร

สถิติทางด้านสาธารณสุข

สถิติจากหน่วยงานราชการทุก ๆ ระดับ จากหน่วยใหญ่ที่สุดไปจนถึงหน่วยเล็กที่สุด เช่น ข้อมูลจากการสำรวจ ข้อมูลจากการประชาสัมพันธ์ ข้อมูลจากห้างร้านบริษัท ข้อมูลจากโรงเรียน ข้อมูลจากวัด ฯลฯ

ข้อมูลเหล่านี้มีประโยชน์อย่างมากด้านด้วยกัน

1. ข้อมูลรวมโดยผู้อื่น ทำให้ประหยัดเวลาและเงินทอง ไม่ต้องไปสำรวจใหม่
2. ข้อมูลเหล่านี้ส่วนใหญ่จะเก็บทุกปี หรือในระยะเวลาหนึ่ง ๆ ทำให้สามารถใช้ในการเปรียบเทียบหรือแสดงให้เห็นข้อแตกต่างได้
3. แสดงให้เห็นแนวโน้มของข้อมูลที่ได้
4. ข้อมูลเหล่านี้ไม่ต้องขอความร่วมมือจากบุคคลที่จะสัมภาษณ์

หลักในการใช้รายงานทางสถิติ

การใช้รายงานทางสถิติที่ผู้วิจัยควรยึดหลักมีดังนี้

ประการแรกก็คือว่า ผู้วิจัยจะต้องทำความคุ้นเคยกับแหล่งที่มาของข้อมูล การนำข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ จะต้องพิจารณาให้รอบคอบว่าตรงกับความต้องการหรือไม่ ถ้าไม่ตรงก็ต้องสำรวจใหม่ หรือสำรวจเฉพาะบางส่วนที่ขาดไป

เนื่องจากข้อมูลที่เก็บรวมได้ส่วนใหญ่นั้นเก็บมาจากหลายแห่ง และมีจุดมุ่งหมายในการเก็บแตกต่างกัน นักวิจัยจะต้องสามารถกำหนดสมมติฐานชี้นำไป หรือพยายามดัดแปลงเพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นมาใช้ประโยชน์ได้

ข้อมูลที่มีอยู่ในชุมชนนั้นอาจจะนำมาใช้เสริมหรือใช้ในการตรวจสอบข่าวสารที่ได้รับหรือใช้ในการลีบสวนต่อไป

ข้อควรระวังในการใช้รายงานทางสถิติ

คำจำกัดความของแนวความคิด (Concept) ที่ให้ไว้ตรงกับแนวความคิด (Concept) ที่เราต้องการจะศึกษาหรือไม่ ตัวอย่างเช่น ครัวเรือน เยาวชน อาชญากร

จะต้องตรวจสอบวิธีการในการเก็บรวมข้อมูลว่าถูกต้องเป็นไปตามหลักการหรือไม่ ตัวอย่างเช่น การเก็บภาษี บัญชีรายจ่าย ลูกนักสมรส เป็นต้น

การจดบันทึกส่วนตัว

ในที่นี้หมายถึง บันทึกเกี่ยวกับตัวเองหรือผู้อื่น และมุ่งไปที่ประสบการณ์ของผู้เขียน ตัวอย่างเช่น ชีวประวัติ จดหมายเหตุ บันทึกประจำวัน เรียงความ ฯลฯ

เอกสารเหล่านี้จะต้องใช้อย่างระมัดระวัง และจะต้องคำนึงว่าเอกสารเหล่านี้มีข้อความเป็นจริงหรือไม่ เขาเมืองจูงใจอย่างไรในการเขียน มีเจตนาหลอกลวงหรือไม่ มุ่งผลกำไรประสงค์ร้าย เป็นเรื่องตก

ตัวอย่างการบันทึกส่วนตัวที่มีชื่อเสียง ได้แก่

Augustine's Confessions C.W. Beers'Autobiography

Thomas and Znaniceki's The Polish Peasant in

Europe and America

Helen Keller's Autobiography

หนังสือเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงคุณค่าและข้อจำกัดของการบันทึก มีประโยชน์ในการสำรวจวรรณนา และแสดงรายละเอียดให้เห็นอย่างชัดเจน เป็นประโยชน์เมื่อใช้กับวิธีการอื่น ๆ

ข้อมูลจากสื่อสารมวลชน ตัวอย่างเช่น วรรณคดี หนังสือพิมพ์ นิตยสาร หรือภาพพิมพ์ และวิทยุ หรือ ทีวี การวิเคราะห์ส่วนใหญ่จะใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ใช้มาในการวิจัยเอกสาร วิจัยเชิงประวัติศาสตร์ การวิเคราะห์เนื้อหามีองค์ประกอบสำคัญที่ต้องวิเคราะห์ คือ จุดมุ่งหมายเนื้อหา การวิเคราะห์จุดมุ่งหมายอาจพิจารณาในแง่ความสอดคล้องระหว่างหัวข้อกับเนื้อเรื่องແກะแยกจุดมุ่งหมายของเรื่อง จุดมุ่งหมายในการวิเคราะห์

1. อธิบายถึงลักษณะบางอย่างของวัฒนธรรมของกลุ่มที่ต้องการจะศึกษา
2. เปรียบเทียบกลุ่มที่มีวัฒนธรรมแบบเดียวกันหรือวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน
3. แสดงให้เห็นแนวความคิดต่าง ๆ
4. แสดงให้เห็นถึงแนวทางการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรม
5. เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลกระทบของขบวนการสื่อสารจากผู้ส่งไปยังผู้รับ ในบางครั้งความหมายของการสื่อสารค่อนข้างจะคลุมเครือ
6. เพื่อสำรวจหาข้อมูลที่มีอยู่ในสังคม
7. แสดงให้เห็นเทคนิคของการโฆษณา โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านการเมือง
8. เพื่อให้การสื่อสารเป็นไปในรูปเดียวกัน เนื้อหาแบบเดียวกัน
9. อธิบายถึงทัศนคติและพฤติกรรมที่มีต่อการสื่อสาร

เทคนิคในการวิเคราะห์

การวิเคราะห์เนื้อหาเทคนิคในการทำวิจัยเพื่อวัตถุวิสัยในแบบการพรรณนาอย่างเป็นระบบ วรรณนาเนื้อหาของการสื่อสาร

ทำให้เห็นภาพอย่างถูกต้องและชัดเจนในหมวดหมู่ที่ต้องการวิเคราะห์
ในการวิเคราะห์นั้นจะต้องทำการวิเคราะห์เนื้อหาในตัวแทน และไม่มีสิ่งที่จะเลือก
หรือหยิบในส่วนใดส่วนหนึ่งขึ้นมา อาจวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือ วิธีการเขียน หน่วยในการ
วิเคราะห์เพื่อให้ได้ค่าวัดออกมาราจเป็นคับพ์ วลี จำแนกตามเกณฑ์อย่างได้อย่างหนึ่ง

วิธีการแบบปริมาณนั้นใช้เพื่อที่จะวัดสิ่งสำคัญ ๆ และเน้นในเนื้อหาของความคิดต่าง ๆ
และเป็นประโยชน์ในการเปรียบเทียบกับตัวแทนอื่น ๆ

ตัวอย่างเช่น บทวิเคราะห์เกี่ยวกับสถานการณ์ชายแดนระหว่างไทยและเวียดนาม ใน
การวิเคราะห์เนื้อหานั้นควรจะรวมสิ่งเหล่านี้ไปด้วย

1. ตั้งปัญหาการวิจัยอย่างชัดเจน
2. วางแผนการศึกษาวิจัย
3. จัดเป็นหมวดหมู่ของข้อมูล
4. การเข้าตาราง
5. สรุป

ปัญหาที่จะต้องพิจารณา

จะใช้ตัวแทนอย่างไร ใช้อเอกสารอะไร เป็นเวลาเท่าไหร่ เดือน ปี หรือกี่วัน และจะ
ต้องพิจารณาถึงพื้นที่ภูมิประเทศ การเมือง กลุ่มเศรษฐกิจ กลุ่มเชื้อชาติต่าง ๆ ชนิดของ
หนังสือพิมพ์ อิทธิพลของหนังสือพิมพ์ และการจำหน่ายฯลฯ

จะใช้ส่วนไหนของหนังสือพิมพ์ หัวข้อข่าว บทบรรณาธิการ ฯลฯ กำหนดหมวดหมู่
นักศึกษาเดินขบวนต่อต้าน.....

หนังสือพิมพ์อาจจะเสนอข่าวออกมายังรูปต่าง ๆ

อาจจะเน้นหรือละเอียดหรือขัดแย้ง
นักวิจัยจะต้องทำรายงานที่ตรงประเด็น และให้ข้อวิจารณ์จะต้องมุ่งไปที่เนื้อเรื่องมากกว่า
อย่างอื่น

ข้อควรพิจารณาในการรวบรวมข้อมูล

1. เลือกกลุ่มตัวอย่างตามความสะดวกของนักวิจัยเองหรือไม่
2. ขนาดการติดต่อหรือขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างหรือไม่
3. ขนาดการวางแผนในการรวบรวมข้อมูลที่ดี
4. ไม่ได้อธิบายความมุ่งหมายของการรวบรวมข้อมูลพอที่จะให้กลุ่มตัวอย่างให้
ความร่วมมือ

5. เครื่องมือที่ใช้ไม่ได้ตรวจสอบความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรง
6. รวบรวมข้อมูลก่อนการคิดความมุ่งหมาย สมมติฐานข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัยให้ชัดเจน
7. การรวบรวมข้อมูลไม่ได้ใช้มาตรฐานเดียวกัน เช่น ใช้เวลาสอบต่างกัน ใช้คนสอบคนละคน
8. ขาดการฝึกฝนก่อนทำการรวบรวมข้อมูล
9. มักจะใช้เครื่องมือง่าย ๆ รวบรวมข้อมูลที่วัดได้ยาก